

forskellige Lønninger, der blive endelig ordnede ved ny Lov. Naar ærede Medlemmer vil se paa de Anmærkninger, som følge med Lovforslaget, saaledes som det blev forelagt i det andet Ting, ville de se, at det midlertidige Lønningstillæg, der her er Tale om, udgør en Sum af 285,000 Kr. — det har været adskilligt mere i tidligere Aar. Men af disse 285,000 Kr. angaar den allerstørste Del Krigsministeriet og Marineministeriet, idet Udgiften for Krigsministeriet er 83,400 Kr. og for Marineministeriet 114,995 Kr. Nu vedtog vi forleden et Par Love om Lønninger for Hæren og for Søværnet, og Følgen af disse Love er blandt andet den, at de tidligere midlertidige Lønningstillæg bortfalde, derunder ogsaa det midlertidige Lønningstillæg, her er Tale om. Hvor stort det Beløb er, der saaledes gaar ud af denne Lov, kan jeg ikke opgøre, men det er den største Del af de 285,000 Kr. Jeg nævner dette, for at man ikke skal regne med de to Beløb samtidig; naar det ene er vedtaget, falder det andet bort. I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget.

Stilling: Ja, det ærede Medlem har jo Ret i, at dette Lovforslag er en gammel Bekendt, der Aar efter Aar kommer igen. Jeg har et Par Gange tilladt mig at rette en Henstilling til den højtærede Finansminister, om man ikke kunde naa til en Ordning af de Lønforhold, med Hensyn til hvilke det Aar efter Aar viser sig nødvendigt at bevilge Gageforhøjelse ved denne Lov. Sidste Aar tillod jeg mig særlig at fremhæve, at Centraladministrationen har et billigt Krav paa at faa sine Lønforhold omordnede. Der blev den Gang ytret, at man haabede, at det skulde ske. Det er imidlertid atter i Aar ikke sket, vi maa igen til at bevilge ekstraordinært Tillæg, med Hensyn til hvilket det ærede Medlem dog har Ret i, at det heldigvis er blevet mindre, end det var sidste Aar. Jeg haaber, at det næste Aar maa blive endnu mindre, saaledes at vi kunne naa til at yde Retfærdighed overfor alle de Lønkrav, der med Rette kunne gøres gældende, særlig fra Centraladministrationens Side. Hermed skal ogsaa jeg anbefale dette Lovforslag.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Arbejde i Brød- og Kagebagerier samt Konditorier.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 701 ff.)

Der var til denne Behandling stillet følgende Ændringsforslag:

Af Udvalget:

Til § 5.

I 3die Stykke, Linie 2, ændres „deres Fridøgn“ til „denne“.

Det stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (Sonne): Det stillede Ændringsforslag er nærmest af redaktionel-sproglig Art. Det supplerer de Ændringsforslag, som af Udvalget vare stillede til 2den Behandling, og som gik ud paa i Lovens Tekst at ombytte det noget misvisende Udtryk „Fridøgn“ med Betegnelsen „samlet Arbejdsfrihed“. Paa et enkelt Sted er imidlertid dette Ord forblevet uberrørt af de da foretagne Forandringer. For at raade Bod herpaa stilles nu det foreliggende Ændringsforslag. Da der umiddelbart foran paa det paagældende Sted i Teksten er brugt Ordet „samlet Arbejdsfrihed“, ville Ordene „deres Fridøgn“ sproglig korrekt være at ombytte med Ordet „denne“. Andet eller mere tilsigtes ikke med Ændringsforslaget, som jeg her ved skal tillade mig at anbefale.

Stilling: Forinden dette Lovforslag forlader det høje Ting, vil jeg gerne med et Par Ord motivere min Afstemning. Som det udtaltes af den ærede Ordfører ved Sagens 2den Behandling, har det selvfølgelig ikke været uden stor Betænkelighed, at jeg som Fagmand er gaaet med til en Mængde af de stillede Ændringsforslag og har undladt at stille andre Ændringsforslag. Der hersker blandt Bagerstandens Medlemmer her i Landet en vis Ængstelse for, at der ved denne Lov skal lægges deres Erhverv saadanne Hindringer i Vejen, at det skal blive i høj Grad generende for dem. At denne Ængstelse til en vis Grad er begrundet, er klart. Naar jeg alligevel er gaaet med til Lovforslaget i den foreliggende Form, er det, fordi jeg først og fremmest maa give den højtærede